

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2018. május 31.*

„Közös kül- és biztonságpolitika - Szíriával szembeni korlátozó intézkedések -
Pénzeszközök befagyasztása - Hatáskörrel való visszaélés - A megfelelő ügyintézés elve - A jogerő elve -
Az EUMSZ 266. cikk megsértése - Nyilvánvaló értékelési hiba - Alapvető jogok - Arányosság -
A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve”

A T-461/16. sz. ügyben,

Khaled Kaddour (lakóhelye: Damaszkusz [Szíria], képviselik: V. Davies és V. Wilkinson solicitors és R. Blakeley barrister)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek kezdetben: J. Bauerschmidt és G. Étienne, később: J. Bauerschmidt és S. Kyriakopoulou, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/255/KKBP határozat módosításáról szóló, 2016. május 27-i 2016/850/KKBP tanácsi határozatnak (HL 2016. L 141., 125. o.), valamint a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. május 27-i (EU) 2016/840 tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL 2016. L 141., 30. o.) a felperest érintő részeikben történő megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, I. Labucka és I. Ulloa Rubio (előadó) bírák,

hivatalvezető: M. Marescaux tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2017. november 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, Khaled Kaddour, szíriai állampolgársággal rendelkező üzletember, aki többek között a dohány- és a gépjárműpiacon folytat kereskedelmi tevékenységet.
- 2 Az Európai Unió Tanácsa – határozottan elítélve a Szíria különböző pontjain tartott békés tüntetések erőszakos leverését és felszólítva a szíriai biztonsági erőket az erőszakhoz fordulástól történő tartózkodásra – 2011. május 9-én elfogadta a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/273/KKBP határozatot (HL 2011. L 121., 11. o.). Tekintettel a helyzet súlyosságára, a Tanács fegyverembargót, a belső elnyomás céljára felhasználható felszerelések kivitelének tilalmát és az Európai Unió területére való belépést érintő korlátozásokat vezetett be, valamint bizonyos olyan személyek és szervezetek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztását, akik, illetve amelyek felelősek a szíriai civil lakosság elleni erőszakos fellépésekért.
- 3 A Szíriában a civil lakossággal szemben gyakorolt erőszakos elnyomásért felelős személyeknek, valamint a velük összeköttetésben álló természetes vagy jogi személyeknek és szervezeteknek a nevét a 2011/273 határozat melléklete tartalmazza. E határozat 5. cikkének (1) bekezdése értelmében valamely tagállamnak vagy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a javaslata alapján a Tanács módosíthatja az említett mellékletet. A felperes neve nem szerepelt e mellékletben.
- 4 Tekintettel arra, hogy a Szíriai Arab Köztársasággal szemben hozott bizonyos korlátozó intézkedések az EUM-Szerződés hatálya alá tartoznak, a Tanács elfogadta a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. május 9-i 442/2011/EU rendeletet (HL 2011. L 121., 1. o.; helyesbítés: HL 2011. L 151., 15. o.). E rendelet lényegében megegyezik a 2011/273 határozattal, azonban rendelkezik a befagyasztott pénzeszközök felszabadításának lehetőségeiről. A szóban forgó elnyomásért felelősként vagy az említett felelősökkel kapcsolatban állóként elismert személyeknek, szervezeteknek és szerveknek az említett rendelet II. mellékletében szereplő jegyzéke megegyezik a 2011/273 határozat mellékletében szereplő jegyzékkel. A felperes neve nem szerepelt tehát ezen. A 442/2011 rendelet 14. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében amennyiben a Tanács úgy határoz, hogy valamely természetes vagy jogi személyt, szervezetet vagy szervet az említett korlátozó intézkedések hatálya alá von, ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet, egyébiránt az ott szereplő jegyzéket rendszeresen, legalább tizenkét havonta felülvizsgálja.

A felperes nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékeibe való eredeti felvételéről

- 5 A Tanács a 2011/273 határozat végrehajtásáról szóló, 2011. június 23-i 2011/367/KKBP tanácsi végrehajtási határozattal (HL 2011. L 164., 14. o.) módosította a 2011/273 határozatot többek között a szóban forgó korlátozó intézkedéseknek más személyekre és szervezetekre történő alkalmazása céljából. A felperes neve az említett végrehajtási határozattal érintett személyeket, valamint a felperes neve szóban forgó jegyzékbe való felvételének időpontját – a jelen esetben 2011. június 23-át – és a következő okokat tartalmazó, az említett végrehajtási határozat mellékletének A. részében található táblázat 6. sorában szerepelt:

„Üzleti kapcsolatban áll Maher Al-Assaddal; Finanszírozás biztosítása a rezsimnek.”

- 6 A Tanács Ugyanezen a napon az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése és a 2011/273 határozat alapján elfogadta a 442/2011 rendelet végrehajtásáról szóló 611/2011/EU végrehajtási rendeletet (HL 2011. L 164., 1. o.). A felperes neve az említett végrehajtási rendelet mellékletében található táblázat 6. sorában szerepelt a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkkal és okokkal.
- 7 A Tanács a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/273 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. december 1-jei 2011/782/KKBP határozattal (HL 2011. L 319., 56. o.) szükségesnek tartotta, hogy a szíriai helyzet súlyosságára tekintettel további korlátozó intézkedéseket vezessen be. Az egyértelműség érdekében a 2011/273 határozattal hozott intézkedéseket és a kiegészítő intézkedéseket egyetlen jogszabályba foglalták. A 2011/782 határozat 18. cikke az Unió területére történő belépési korlátozásokat ír elő, 19. cikke pedig azon személyek és szervezetek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak a befagyasztását, akiknek, illetve amelyeknek a neve szerepel az I. mellékletében. A felperes neve az említett határozattal érintett személyekre vonatkozó I. mellékletben szereplő táblázat 29. sorában szerepelt a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkkal és okokkal.
- 8 2011. december 26-án a felperes keresetet indított a Törvényszék előtt – a kereset benyújtásának napjáig végrehajtott vagy módosított formájukban – a 2011/273 határozat, a 2011/782 határozat és a 442/2011 rendelet őt érintő részeikben történő megsemmisítése iránt. Ezt a keresetet a Törvényszék Hivatala a T-654/11. ügyszámon iktatta.
- 9 A 442/2011 rendeletet felváltotta a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról és a 442/2011 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. január 18-i 36/2012/EU tanácsi rendelet (HL 2012. L 16., 1. o.; helyesbítés: HL 2012. L 259., 7. o.). A felperes neve ezen utóbbi rendelet II. mellékletében található táblázat 29. sorában szerepelt a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkkal és okokkal.
- 10 A Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/782 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. november 29-i 2012/739/KKBP tanácsi határozat (HL 2012. L 330., 21. o.) a szóban forgó korlátozó intézkedéseket egyetlen jogi eszközbe foglalta. A felperes neve a 2012/739 határozat I. mellékletében található táblázat 28. sorában szerepelt a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkkal és okokkal.
- 11 A 2012/739 határozat végrehajtásáról szóló, 2013. április 22-i 2013/185/KKBP tanácsi végrehajtási határozat (HL 2013. L 111., 77. o.; helyesbítés: HL 2013. L 127., 44. o.) a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeknek és szervezetek – 2012/739 határozat I. mellékletében szereplő – jegyzékének naprakésszé tételére irányult. A felperes neve az I. mellékletben található táblázat 28. sorában szerepelt a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkkal és okokkal.
- 12 A 36/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. április 22-i 363/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 111., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 123., 28. o.; HL 2013. L 127., 27. o.) végrehajtási rendelet a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkat és okokat tartalmazta.
- 13 2013. május 31-én a Tanács elfogadta a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/255/KKBP határozatot (HL 2013. L 147., 14. o.). A felperes neve az említett határozat I. mellékletében található táblázat 28. sorában szerepelt a 2011/367 végrehajtási határozat mellékletében feltüntetettekkel azonos információkkal és okokkal.

- 14 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2012. június 22-én és 28-án, 2012. július 23-án és 31-én, valamint 2013. január 7-én és június 24-én a kereseti kérelmek módosítása iránt benyújtott beadványokban kérte többek között a 36/2012 rendeletnek, a 2012/739 határozatnak, a 2013/185 végrehajtási határozatnak, a 363/2013 végrehajtási rendeletnek és a 2013/255 határozatnak az őt érintő részeikben történő megsemmisítését.
- 15 2014. november 13-i Kaddour kontra Tanács ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, a továbbiakban: „Kaddour I” ítélet, EU:T:2014:947) a Törvényszék helyt adott a Tanács által akként elkövetett nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapnak, hogy felvette a felperes nevét a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékeibe. A Törvényszék lényegében úgy vélte, hogy a Tanács dokumentációja nem tartalmazott semmiféle olyan bizonyítékot, amely alátámaszthatná azokat az állításokat, amelyek szerint a felperes szakmai kapcsolatot tart fenn Maher al-Aszaddal, illetve hogy pénzügyileg támogatja a szíriai rezsimet. Következésképpen a Törvényszék – részben helyt adva a felperes keresetének – a felperest érintő részeikben 2015. január 23-i hatállyal megsemmisítette a 36/2012 rendeletet, a 363/2013 végrehajtási rendeletet és a 2013/255 határozatot. A keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította azon többi jogi aktus tekintetében, amelyekre az irányult.
- 16 A Tanács a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélettel (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) szemben nem terjesztett elő fellebbezést.

A felperes nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékeibe való újbóli felvételéről és az e jegyzékeken való fenntartásáról

- 17 2015. január 26-án a Tanács elfogadta a 2013/255 határozat végrehajtásáról szóló, 2015. január 26-i (KKBP) 2015/117 végrehajtási határozatot (HL 2015. L 20., 85. o.). Ugyanezen a napon elfogadta a 36/2012 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2015/108 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 20., 2. o.). E jogi aktusokkal újból felvette a felperes nevét a vitatott jegyzékekbe.
- 18 Konkrétan a felperes nevét az alábbi okokkal újból felvették a szóban forgó jegyzékek tartalmazó, „A. Személyek” című táblázat 28. sorába:
- „Maher al-Aszadhoz, a szíriai rezsimek egyik kulcsfontosságú szereplőjéhez közel álló prominens szíriai üzletember. Khalid Qaddur haszonélvezője a szíriai rezsimeknek és támogatást nyújt annak, továbbá kapcsolatban van a rezsimekből hasznot húzó és azt támogató személyekkel.”
- 19 2015. március 27-én a felperes keresetet indított a Törvényszék előtt a 2015/117 végrehajtási határozat és a 2015/108 végrehajtási rendelet őt érintő részeikben történő megsemmisítése iránt. Ezt a keresetet a Törvényszék Hivatala a T-155/15. ügyszámon iktatta.
- 20 2015. október 12-én a Tanács elfogadta a 2013/255 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2015/1836 határozatot (HL 2015. L 266., 75. o.; helyesbítés: HL 2016. L 336., 42. o.). Ugyanezen a napon elfogadta a 36/2012 rendelet módosításáról szóló (EU) 2015/1828 rendeletet (HL 2015. L 266., 1. o.). Ezek a jogi aktusok ennél fogva a tagállamokba történő beutazással, illetve a tagállamok területén történő átutazással kapcsolatos korlátozásokat, valamint a „Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberek”, továbbá „az Asszád vagy a Makhluf család tagjai” pénzeszközeinek befagyasztását írták elő, kivéve ha „elegendő információ áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy [ezek a személyek] nem, illetve már nem állnak kapcsolatban a rezsimmel”.
- 21 A felperes képviseletét a T-155/15. sz. ügyben ellátó képviselőkhöz intézett 2016. március 18-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest, hogy – miután felülvizsgálta a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét – módosítani kívánja a felperes neve e jegyzékekbe való felvételének okait. A Tanács határidőt tűzött a felperesnek, hogy ismertesse esetleges észrevételeit.

- 22 A T-155/15. sz. ügyben a felperes képviselőjét ellátó képviselők 2016. április 13-i levelükben kifogásolták a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását.
- 23 2016. május 27-én a Tanács elfogadta a 2013/255 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2016/850 határozatot (HL 2016. L 141., 125. o.). Ugyanezen a napon elfogadta a 36/2012 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2016/840 végrehajtási rendeletet (HL 2016. L 141., 30. o.). E jogi aktusokkal (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok) fenntartotta a felperes nevét a szóban forgó jegyzékeken.
- 24 Konkrétan a felperes nevét az alábbi indokolással tartotta fenn a szóban forgó jegyzékeket tartalmazó, „A. Személyek” című táblázat 28. sorában:
- „Szíriában tevékenykedő vezető üzletember, akinek a távközlési, a kőolaj- és a műanyagiparban vannak érdekeltségei. Közeli üzleti kapcsolatban áll Maher al-Aszaddal. Üzleti tevékenységén keresztül a szíriai rezsim haszonélvezője és támogatója. Egyebek mellett üzleti tevékenysége révén kapcsolatban áll Maher al-Aszaddal.”
- 25 2016. május 30-i levelében a Tanács közölte a felperes képviselőjét az akkor folyamatban lévő T-155/15. sz. ügyben ellátó képviselőkkel a felperes szóban forgó jegyzékekbe való felvételének alátámasztására szolgáló új indokokat, és megküldte számukra az említett felvétel fenntartásának igazolását célzó bizonyítékokat tartalmazó dokumentációt.
- 26 2016. július 6-án a felperes új képviselői tájékoztatták a Tanácsot, hogy immár ők képviselik a felperest, és kérték a Tanácsot, hogy semmisítse meg a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét.
- 27 A felperes új képviselőihez intézett 2016. július 26-i levelében a Tanács válaszolt e képviselők 2016. július 6-i levelére, és megküldte számukra a megtámadott jogi aktusok másolatát, valamint az e jogi aktusokat alátámasztó dokumentációt.
- 28 2016. október 26-i Kaddour kontra Tanács ítéletében (T-155/15, nem tették közzé, a továbbiakban: „Kaddour II” ítélet EU:T:2016:628), a Törvényszék elutasította a felperes által a 2015/117 végrehajtási határozat és a 2015/108 végrehajtási rendelet őt érintő részeivel szemben benyújtott keresetet. A Törvényszék megállapította, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvételét igazolja, hogy a Tanács olyan pontos és ellentmondásmentes valószínűsítő körülményeket terjesztett elő, amelyek bizonyíthatják, hogy a 2013/255 határozat 28. cikkének (1) bekezdése és a 36/2012 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a felperes kapcsolatban áll a szíriai rezsim bizonyos kulcsfontosságú szereplőivel, köztük Maher al-Aszaddal.
- 29 A felperes a 2016. október 26-i „Kaddour II” ítélettel (T-155/15, nem tették közzé, EU:T:2016:628) szemben nem terjesztett elő fellebbezést.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 30 A Törvényszék Hivatalához 2016. augusztus 19-én benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.
- 31 2016. november 28-án a Tanács benyújtotta ellenkérelmét a Törvényszék Hivatalához.
- 32 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat;

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

33 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– teljes egészében utasítsa el a keresetet;

– másodlagosan, arra az esetre, ha a Törvényszék megsemmisíti a felperessel szemben elfogadott korlátozó intézkedéseket, a 2016/840 végrehajtási rendelet megsemmisítésének hatálybalépéséig tartsa fenn a 2016/850 határozatnak a felperest érintő joghatásait;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

34 Előjáróban meg kell állapítani, hogy a 2016/850 határozatot az EUSZ 29. cikk alapján fogadták el, amely a Tanácsra olyan határozatok elfogadására irányuló hatáskört ruház, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 13-i Anboubá kontra Tanács ítélet, T-592/11, nem tették közzé, EU:T:2013:427, 41. pont).

35 Az EUSZ 29. cikk a 2015/1836 határozat Tanács általi elfogadásának másik jogalapja, amely határozat szerint a korlátozó intézkedések alkalmazását lehetővé tevő jogi kritériumot képez az, ha valaki Szíriában tevékenykedő vezető üzletember.

36 A 2015/1836 határozat (6) preambulumbekzdése értelmében ugyanis:

„A Tanács megállapította, hogy mivel a szíriai rezsim szoros ellenőrzése alatt tartja a gazdaságot, a Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberek közül csak egy szűk belső kör tudja fenntartani státuszát, mégpedig oly módon, hogy szoros kapcsolatban áll a rezsimmel és élvezi annak támogatását, továbbá befolyással bír rá. A Tanács úgy ítéli meg, hogy korlátozó intézkedések bevezetésével belépési korlátozásokat kell alkalmaznia, valamint be kell fagyasztania a Tanács által azonosított és az I. mellékletben felsorolt, Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberek pénzeszközeit és gazdasági erőforrásait, illetve a hozzájuk tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást, megakadályozva ezzel, hogy anyagi vagy gazdasági támogatást nyújtsanak a rezsimnek, és elősegítve, hogy befolyásuk révén fokozódjon a nyomás a rezsimre az elnyomás megszüntetése végett”.

37 A 2015/1836 határozattal módosított 2013/255 határozat 27. cikkének (2) bekezdése és 28. cikkének (2) bekezdése ugyanígy a „Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberek” tagállamokba történő beutazásával, illetve a tagállamok területén történő átutazásával kapcsolatos korlátozásokat, valamint pénzeszközök befagyasztását írja elő. Ezen túlmenően, ugyanezen határozat 27. cikkének (3) bekezdése és 28. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy e „személyeket nem veszik fel a személyeknek és szervezeteknek az I. mellékletben foglalt jegyzékébe, illetve nem tartják őket jegyzéken, amennyiben elegendő információ áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy nem, illetve már nem állnak kapcsolatban a rezsimmel, vagy nem gyakorolnak befolyást arra, vagy nem áll fenn velük kapcsolatban az intézkedések kijátszásának valós veszélye”.

38 A kereset alátámasztására a felperes lényegében öt jogalapra hivatkozik. Az első a hatáskörrel való visszaélésen, továbbá a megfelelő ügyintézés, a jogerő és a jogbiztonság elvének, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jognak a megsértésén alapul. A második az EUMSZ 266. cikk megsértésén alapul. A harmadik nyilvánvaló értékelési hibán alapul. A negyedik a jó hírnév tiszteletben tartását és javainak zavartalan élvezetét illetően az alapvető jogok megsértésén, továbbá az arányosság elvének megsértésén alapul. Az ötödik a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésén alapul.

Az első, a hatáskörrel való visszaélésre, továbbá a megfelelő ügyintézés, a jogerő és a jogbiztonság elvének, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jognak a megsértésére alapított jogalapról

- 39 Az első jogalap három kifogásra tagolódik. A felperes elsősorban azzal érvel, hogy a Tanács – azzal, hogy fenntartotta vele szemben a vitatott intézkedéseket – visszaélt hatáskörével. Másodsorban előadja, hogy a Tanács megsértette a megfelelő ügyintézésnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében rögzített elvét, mivel nevét mindezidáig nem vette le a szóban forgó jegyzékekről. Harmadsorban azt állítja, hogy a Tanács megsértette a hatékony jogorvoslathoz való jogát és a jogerő elvét, amennyiben újból felvette nevét ezekbe a jegyzékekbe, holott a Törvényszék megsemmisítette nevének az e jegyzékekbe való eredeti felvételét.

Az első, a hatáskörrel való visszaélésre alapított kifogásról

- 40 A felperes állítása szerint a Tanács – azzal, hogy a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) megkerülve, nevét újból felvette a szóban forgó jegyzékekbe – „nyilvánvalóan visszaélt hatáskörével”. Álláspontja szerint a Tanácsnak fellebbezést kellett volna benyújtania ezzel az ítélettel szemben, ahelyett hogy nevét – a Törvényszék által megalapozatlannak minősítettekkel lényegében azonos indokok alapján – újból felvette ezekbe a jegyzékekbe. Ezenfelül azzal érvel, hogy a Tanács a nevét a szíriai rezsimhez való kapcsolódással és annak támogatásával összefüggő olyan kritériumok alapján tartotta fenn ezeken a jegyzékeken, amelyek érvénytelenségét a Törvényszék már megállapította. Egyebekben előadja, hogy a Tanács újabb állításai egyúttal olyan tényeken, bizonyítékokon, illetve körülményeken alapulnak, amelyek nem megfelelő voltát a Törvényszék már megállapította, és amelyek nevének az ugyanezen jegyzékekbe való eredeti felvételekor már a Tanács rendelkezésére álltak.
- 41 A Tanács vitatja a felperes érveit.
- 42 Az ítélkezési gyakorlat értelmében valamely jogi aktus csak akkor jogellenes hatáskörrel való visszaélés miatt, ha objektív, releváns és egybehangzó bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalábbis elsősorban a hivatkozott céltól eltérő cél elérése, vagy az ügy körülményeinek kezelésére a Szerződés által kifejezetten előírt eljárás megkerülése érdekében fogadták el (lásd: 2009. október 14-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-390/08, EU:T:2009:401, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a jelen ügyben a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek alapján meg lehetne állapítani, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusoknak az EUM-Szerződésben és a 36/2012 rendeletben e célból előírt eljárásnak megfelelően történő elfogadása révén – a szíriai rezsimből hasznot húzó és az azt támogató személyek pénzeszközeinek befagyasztásával – az említett rezsim által Szíria polgári lakossága ellen alkalmazott erőszakos elnyomás megszüntetésétől eltérő célt követett.
- 43 Ami elsősorban a felperes azon érvét illeti, amely szerint a Tanács nyilvánvalóan visszaélt hatáskörével azáltal, hogy annak ellenére tartotta fenn csaknem öt éven keresztül vele szemben a vitatott intézkedéseket, hogy nevének a szóban forgó jegyzékekbe való eredeti felvételét a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) megsemmisítette, ezt az érvet csakis elutasítani lehet. Az említett ítélet 93. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a Tanácsnak egy újabb vizsgálat keretében lehetősége van arra, hogy jogilag megfelelő módon alátámasztott indokok alapján újból felvegye a felperes nevét az említett jegyzékekbe.
- 44 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy a 36/2012 rendelet 32. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében amennyiben Tanács úgy határoz, hogy egy természetes vagy jogi személyt, szervezetet vagy szervet az említett korlátozó intézkedések hatálya alá von, ennek megfelelően módosítania kell az említett rendelet II. vagy IIa. mellékletét, továbbá emellett, ha új érdemi bizonyítékot nyújtanak be, a Tanácsnak felül kell vizsgálnia határozatát, és erről értesítenie kell az érintett természetes személyt. Ezen túlmenően – ugyanezen cikk (4) bekezdése értelmében – az e mellékletekben szereplő

jegyzékeket rendszeresen és tizenkét havonta legalább egyszer felül kell vizsgálnia. A fentiekből kitűnik, hogy a Tanács köteles felülvizsgálni a szóban forgó jegyzékeket, és – új érdemi bizonyítékok benyújtása esetén, amint az a jelen ügyben történt – jogosult módosítani az indokokat vagy újból felvenni a felperes nevét ezekbe a jegyzékekbe. Következésképpen mivel a megtámadott jogi aktusokat a felperessel szemben hozott intézkedések tekintetében a Tanács által elvégzendő felülvizsgálat eredményezte, meg kell állapítani, hogy a Tanács a rá ruházott jogköröknek megfelelően járt el.

- 45 Másodsorban, a felperes azon érvét illetően, amely szerint a neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének igazolása céljából a Tanács által előadott indokolás csaknem megegyezik a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélettel (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) megsemmisített jogi aktusok alapjául szolgáló indokolással, ezt az érvet mint megalapozatlant kell elutasítani. Amint az ugyanis a 2016. október 26-i „Kaddour II” ítélet (T-155/15, nem tették közzé, EU:T:2016:628) 64. pont jából kitűnik, valamely névnek az említett jegyzékekbe való újbóli felvételéről szóló, az e név eredeti felvétele során felhozottakkal azonos indokok alapján elfogadott határozat elegendő lehet az említett újbóli felvétel igazolásához, amennyiben a Tanács által felhozott bizonyítékok jogilag megfelelő módon támasztják alá az említett indokokat.
- 46 Egyebekben megjegyzendő, hogy – ellentétben a felperes érvelésével – a megtámadott jogi aktusokban szereplő indokolás igenis eltér a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélettel (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) megsemmisített jogi aktusokban a Tanács által előadott indokolástól. A felperes nevét ugyanis először a Maher al-Aszaddal fennálló partnersége és a szíriai rezsim pénzügyi támogatása (a pénzügyi támogatás kritériuma) miatt vették fel a 2011/273 határozat és a 442/2011 rendelet mellékletében szereplő jegyzékekbe. Ezzel szemben a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartása egyrészt vezető üzletemberi minőségén (a Szíriában tevékenykedő vezető üzletember kritériuma), másrészt pedig a Maher al-Aszaddal fenntartott szoros üzleti kapcsolatokon (a rezsimmel fennálló kapcsolat kritériuma) alapul. Ebből következik, hogy a felperes a megtámadott jogi aktusok szerint – kereskedelmi tevékenységei révén – hasznot húz ebből a rezsimből és támogatja azt (a rezsimmel fennálló kapcsolat és a rezsimből húzott haszon kritériuma).
- 47 Harmadsorban, a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács újabb állításai a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) a Törvényszék által nem megfelelőnek ítélt tényeken, bizonyítékokon, illetve körülményeken alapulnak, meg kell állapítani, hogy ez a kérdés a felperessel szemben felhozott indokok megalapozottságának körébe tartozik. Ennélfogva ezt az érvelést mint hatástalant kell elutasítani, amennyiben azt a jelen kifogás alátámasztására hozták fel.
- 48 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalap keretében előadott első kifogást el kell utasítani.

A második, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított kifogásról

- 49 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács – nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvételével és az azokon való fenntartásával – megsértette a megfelelő ügyintézésnek az Alapjogi Charta 41. cikkében rögzített elvét. Álláspontja szerint ügyét nem kezelték részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül. E tekintetben lényegében azt állítja, hogy nevét több mint öt évre vették fel a szóban forgó jegyzékekbe, és hogy a Tanács – mivel az eredeti felvételben nem fogalmazta meg valamennyi állítását – e felvétel kezelésének időtartamát meghosszabbította, megsértve az ügyeinek észszerű határidőn belüli kezeléséhez való jogot és a megfelelő ügyintézésre irányuló kötelezettséget.
- 50 A Tanács vitatja a felperes érveit.

51 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az Alapjogi Charta 41. cikke a következőket írja elő:

„(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék.

(2) Ez a jog magában foglalja:

- a) mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák;
- b) mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintsen;
- c) az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.

[...].”

52 Egyebekben az ítélkezési gyakorlat értelmében a korlátozó intézkedések elfogadásával összefüggésben a Tanács köteles tiszteletben tartani a megfelelő ügyintézés említett elvét, amelyhez – az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében – kapcsolódik a hatáskörrel rendelkező intézmény azon kötelezettsége, hogy alaposan és pártatlanul vizsgálja meg az adott ügy valamennyi releváns elemét (lásd: 2016. június 30-i Al Matri kontra Tanács ítélet, T-545/13, nem tették közzé, EU:T:2016:376, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 A jelen ügyben előjáróban meg kell állapítani, hogy érvelésében a felperes kizárólag azt kifogásolja, hogy neve még mindig szerepel a szóban forgó jegyzékekben, és nem vitatja, hogy ezen intézkedések vele szembeni meghozatala előtt meghallgatták, nem vitatja továbbá, hogy betekinthezett igazgatási dokumentációjába, és azt sem, hogy a vitatott jogi aktusokat megfelelően indokolták az Alapjogi Charta 41. cikkének (2) bekezdése értelmében.

54 Mindenekelőtt a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács – azzal, hogy újból felvette nevét a szóban forgó jegyzékekbe és fenntartotta azokon – megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, a fenti 43. és 44. pontból kitűnik, hogy a Tanács érvényesen vehette fel újból a felperes nevét az említett jegyzékekben és tarthatta fenn azokon, miután elvégezte e jegyzékek felülvizsgálatát. Következésképpen az említett érvelést el kell utasítani.

55 Ezután a felperes azon állításait illetően, amelyek szerint a Tanács nem részrehajlás nélkül és tisztességes módon, továbbá nem észszerű határidőn belül vizsgálta az ügyét, meg kell állapítani, hogy pusztán a felperes által említett azon körülmény alapján, hogy a neve hosszú időszakon keresztül jelenik meg a szóban forgó jegyzékekben, nem lehet megállapítani, hogy ügyét a Tanács részrehajlással, tisztességtelenül, illetve nem észszerű határidőn belül vizsgálta a megtámadott jogi aktusok elfogadása során. Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott jogi aktusokat az EUSZ 29. cikk alapján fogadták el, amely hatáskörrel ruházza fel a Tanácsot olyan határozatok elfogadására, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 13-i Anboubá kontra Tanács ítélet, T-592/11, nem tették közzé, EU:T:2013:427, 41. pont). Nem elegendő a Tanács pártatlanságának megkérdőjelezéséhez az a pusztán körülmény, hogy a felperes neve megjelenik a szóban forgó jegyzékekben.

56 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjeszt elő semmiféle konkrét bizonyítékot állításainak alátámasztására, ezért azokat el kell utasítani.

- 57 Végezetül a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács nem alapíthatta a nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvételéről szóló határozatot olyan indokokra, amelyekre nevének az említett jegyzékekbe történő eredeti felvételekor hivatkozhatott volna, meg kell állapítani, hogy nevének az e jegyzékekbe való eredeti felvételéről szóló határozatnak a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélettel (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) történt megsemmisítésével kapcsolatos indokolásra figyelemmel semmi nem akadályozta a Tanácsot, hogy ugyanezekkel az indokokkal újból felvegye a felperes nevét a jegyzékekbe, feltéve hogy ez az újbóli felvétel a vitatott intézkedések felperesre történő alkalmazásának igazolásához a Törvényszék által nem megfelelőnek tekintettéltől eltérő bizonyítékokon alapul. Ezt az érvelést tehát el kell utasítani.
- 58 A fentiek összességéből következik, hogy az első jogalap keretében előadott második kifogást el kell utasítani.

A harmadik, a hatékony jogorvoslathoz való jognak, valamint a jogerő és a jogbiztonság elvének a megsértésére alapított kifogásról

- 59 A felperes egyrészt azt állítja, hogy a Tanács megsértette a hatékony jogorvoslathoz való jogát azzal, hogy nevét újból felvette a szóban forgó jegyzékekbe azt követően, hogy a Törvényszék megsemmisítette nevének az említett jegyzékekbe való eredeti felvételét. Álláspontja szerint nevének az újbóli felvétele megfosztja a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) alapjául szolgáló keresetlevelet „minden gyakorlati értékétől”.
- 60 A felperes másrészt azzal érvel, hogy a Tanács megsértette a jogerő és a jogbiztonság elvét azzal, hogy nevét újból felvette a szóban forgó jegyzékekbe azt követően, hogy a Törvényszék megsemmisítette nevének az említett jegyzékekbe való eredeti felvételét.
- 61 A Tanács vitatja a felperes érveit.
- 62 Elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony bírói jogvédelem elve olyan általános uniós jogi elv, amely a tagállamok közös alkotmányos hagyományából ered, és amely elvet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. és 13. cikke, valamint az Alapjogi Charta 47. cikke rögzített (2012. március 21-i Fulmen kontra Tanács ítélet, T-439/10 és T-440/10, EU:T:2012:142, 87. pont).
- 63 Mindenekelőtt megjegyzendő, hogy a fenti 43. és 44. pontban a Törvényszék már elutasította a felperes arra vonatkozó érveit, hogy a Tanács a nevét a szóban forgó jegyzékekre azt követően vette fel újból, hogy nevének az eredeti felvételét megsemmisítették.
- 64 Ezután a felperes azon érvelését illetően, amely szerint a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) alapjául szolgáló keresetlevelet megfosztották „minden gyakorlati értékétől”, meg kell állapítani, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvételéről és az azokon való fenntartásáról szóló határozat nem kérdőjelezi meg az említett ítélet alapjául szolgáló jogorvoslat hatékonyságát. Ennek az ítéletnek ugyanis a felperes nevének az említett jegyzékekből való, visszaható hatályú törlése volt a következménye. Amint azonban az említett ítélet 93. pontjából kitűnik, a Tanácsnak egy újabb vizsgálat keretében lehetősége volt arra, hogy jogilag megfelelő módon alátámasztott indokok alapján újból felvegye a felperes nevét ezekbe a jegyzékekbe.
- 65 Végezetül meg kell állapítani, hogy a felperes élt azzal a jogával, hogy a megtámadott jogi aktusokkal szemben megindítsa a jelen kereset az uniós bíróság előtt az EUMSZ 275. cikknek – az EUMSZ 263. cikk negyedik és hatodik bekezdésével összefüggésben értelmezett – második bekezdése alapján. Következésképpen a felperes nem hivatkozhat a hatékony jogorvoslathoz való jogának megsértésére.

- 66 A fentiekből következik, hogy a felperesnek a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésére vonatkozó érveit el kell utasítani.
- 67 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az uniós bíróságok által hozott, megsemmisítést tartalmazó ítéletek jogerőre emelkedésüket követően abszolút anyagi jogerővel bírnak. Ez nemcsak a megsemmisítést tartalmazó ítélet rendelkező részére terjed ki, hanem az azt eredményező és az annak a szükséges alátámasztását képező indokolásra is, mivel anélkül nem lehet megállapítani a rendelkező részben foglaltak pontos értelmét (2000. október 3-i *Industrie des poudres sphériques* kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 81. pont; lásd még ebben az értelemben: 2009. július 1-jei *ThyssenKrupp Stainless* kontra Bizottság ítélet, T-24/07, EU:T:2009:236, 113. és 140. pont). Amennyiben egy megsemmisítést tartalmazó ítéletet követően a megsemmisített jogi aktus kibocsátója új jogi aktust fogad el, nemcsak az ítélet rendelkező részét kell tiszteletben tartania, hanem az azt eredményező és az annak a szükséges alátámasztását képező indokolást is, biztosítva, hogy ez az új jogi aktus ne szenvedjen a megsemmisítést tartalmazó ítéletben meghatározottakkal azonos szabálytalanságokban (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 5-i *Éditions Odile Jacob* kontra Bizottság ítélet, T-471/11, EU:T:2014:739, 56. pont; 2003. március 6-i *Interporc* kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 29. és 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Egy ítélet jogereje azonban csak azokhoz a ténybeli és jogi kérdésekhez kapcsolódik, amelyeket a határozat ténylegesen vagy szükségszerűen eldöntött (1991. február 19-i *Olaszország* kontra Bizottság ítélet, C-281/89, EU:C:1991:59, 14. pont). Ily módon az EUMSZ 266. cikk csak olyan korlátok között ír elő kötelezettséget azon intézmény számára, amely a megsemmisített aktust kibocsátotta, amelyek a megsemmisítést tartalmazó ítélet végrehajtásának biztosításához szükségesek. Ezen túlmenően, a jogi aktus kibocsátója új határozatában hivatkozhat más indokokra, mint amelyekre első határozatát alapította (lásd ebben az értelemben: 2003. március 6-i *Interporc* kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 30–32. pont).
- 69 A jelen ügyben a felperes azzal érvel, hogy a Tanács megsértette a jogerő és a jogbiztonság elvét azzal, hogy újból felvette nevét a szóban forgó jegyzékekbe, holott a Törvényszék megsemmisítette nevének az említett jegyzékekbe történő eredeti felvételét. Márpedig elegendő emlékeztetni arra, hogy a Törvényszék a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) megállapította, hogy a Tanács nem támasztotta alá jogilag megfelelő módon azokat a kritériumokat, amelyek alapján a felperes nevének az eredeti felvételét elfogadták, ami nem érinti az e névnek ezekbe a jegyzékekbe történő újbóli felvételére és az e név említett jegyzékeken való fenntartására vonatkozó más kritériumokon és bizonyítékokon alapuló későbbi határozatok érvényességét. A felperes állításával ellentétben ugyanis a Tanács ezen utóbbi határozatok igazolása céljából a megtámadott jogi aktusokban más – jelesül a Szíriában tevékenykedő vezető üzletember minőséggel, valamint a szíriai rezsimmel fennálló kapcsolattal összefüggő – alakra hivatkozik.
- 70 Egyebekben a jogbiztonság elvének a felperes által hivatkozott megsértését illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ez az elv megköveteli, hogy az uniós jogszabályok a jogalanyok számára egyértelműek, alkalmazásuk szempontjából pedig kiszámíthatók legyenek (lásd: 2006. június 22-i *Belgium és Forum 187* kontra Bizottság ítélet, C-182/03 és C-217/03, EU:C:2006:416, 69. pont; 2010. október 14-i *Nuova Agricast és Cofra* kontra Bizottság ítélet, C-67/09 P, EU:C:2010:607, 77. pont).
- 71 A jelen ügyben ismételt emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács – a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) követően – dönthetett úgy, hogy újból felveszi a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe. A Tanács ugyanis – az EUMSZ 266. cikk alapján – a megsemmisítést tartalmazó ítéletben megállapított szabálytalanságokat orvosolhatja azzal, ha újabb vizsgálatot követően a név jegyzékekbe való felvételéről szóló új határozatot fogad el jogilag megfelelő módon alátámasztott indokok alapján. A Törvényszék egyebekben a fellebbezési határidő lejártáig fenntartotta azon határozat és azon rendelet joghatásait, amelyekkel a felperes nevét eredetileg

felvették az említett jegyzékekbe, hogy lehetővé tegye a Tanács számára, hogy megfelelő időben orvosolja a szóban forgó ítéletben megállapított szabálytalanságokat és hogy elkerülje a felperessel szemben a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó, a jövőben esetlegesen elfogadott intézkedések hatékonyságának veszélyeztetését (2014. november 13-i „Kaddour I” ítélet, T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947, 92. és 93. pont).

- 72 Jóllehet a Tanács nem nyújtott be fellebbezést a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélettel (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) szemben, és nem élt a Törvényszék által felkínált azon lehetőséggel, hogy a – 2015. január 23-án lejáró – fellebbezési határidőn belül újból felvegye a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe, e körülmények nem ébreszthetnek a felperesben reményt arra nézve, hogy nevét nem veszik fel újból az említett jegyzékekbe. Egyrésztől ugyanis az említett ítélettel szembeni kereset hiánya egyáltalán nem értelmezhető akként, hogy a Tanács lemondott arról, hogy újból felveszi a felperes nevét ezekbe a jegyzékekbe, amennyiben a Törvényszék kifejezetten jelezte, hogy a Tanács feladata határozni az ezen ítélet végrehajtására szolgáló intézkedésekről, amelyek állhatnak abból, hogy a felperes nevét jogilag megfelelő módon alátámasztott indokok alapján újból felveszik a jegyzékekbe. Másrésztől a felperes neve eredeti felvétele joghatásainak a fellebbezési határidő lejártáig való fenntartása kizárólag annak elkerülésére irányult, hogy a felperes az Unión kívülre átutalja pénzeszközeit az előtt, hogy a Tanács orvosolhatná az említett ítéletben megállapított szabálytalanságokat. A Tanácsot azonban semmiféle kötelezettség nem terhelte arra vonatkozóan, hogy újból felvegye a felperes nevét a jegyzékekbe ezen a határidőn belül, amely – bizonyos körülmények között – elégtelennek bizonyulhat arra, hogy a Tanács vizsgálatokat folytathasson és orvosolhassa az említett szabálytalanságokat, különösen akkor, ha ez – mint a jelen ügyben – további bizonyítékok gyűjtésével jár.
- 73 E körülmények között nem róható fel a Tanácsnak, hogy megsértette a jogerő és a jogbiztonság elvét.
- 74 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalap keretében előadott harmadik kifogást és az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második, az EUMSZ 266. cikk megsértésére alapított jogalapról

- 75 A felperes előadja, hogy az EUMSZ 266. cikk értelmében a Törvényszék által a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) meghatározott hibákat a Tanácsnak javítania kellett volna, illetve törölnie kellett volna a nevét a szóban forgó jegyzékekből. Álláspontja szerint azonban a Tanács megkerülte az említett ítéletet azzal, hogy nevének az e jegyzékekbe való eredeti felvétele során alkalmazottakkal azonos jogi kritériumok, indokok és bizonyítékok alapján újból felvette nevét az említett jegyzékekbe. Előadja, hogy az EUMSZ 266. cikk értelmében a Tanács nem tette meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy orvosolja a Törvényszék által az eredeti felvétellel kapcsolatban megállapított szabálytalanságokat.
- 76 A Tanács vitatja a felperes érveit.
- 77 Az EUMSZ 266. cikk értelmében az az intézmény, amelynek jogi aktusát megsemmisítették, köteles megtenni a megsemmisítést tartalmazó ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
- 78 A 36/2012 rendelet, a 363/2013 végrehajtási rendelet és a 2013/255 határozat részleges megsemmisítését követően a Tanács feladata – az EUMSZ 266. cikk alapján – elvégezni a tények újabb vizsgálatát annak értékelése céljából, hogy jogilag megfelelő módon alátámasztott új indokok alapján újból fel kell-e venni az említett nevet ezekbe a jegyzékekbe (lásd ebben az értelemben: 2015. június 25-i Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, T-95/14, EU:T:2015:433, 63. pont [nem tették közzé], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 79 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) a Törvényszék úgy vélte, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a felperes szakmai kapcsolatban áll Maher al-Aszaddal, sem azt, hogy gazdasági támogatást nyújt a szíriai rezsimnek, következésképpen pedig a felperest érintő részeikben 2015. január 23-i hatállyal megsemmisítette a 36/2012 rendeletet, a 363/2013 végrehajtási rendeletet és a 2013/255 határozatot.
- 80 Ezután meg kell állapítani, hogy a második jogalap az EUMSZ 266. cikk téves értelmezésén alapul. Meg kell ugyanis állapítani egyrészt, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekből való törlése a megsemmisítést tartalmazó ítélet következménye, amely ítélet értelmében a megsemmisített jogi aktusokat visszaható hatállyal törlik az uniós jogrendből. Másrészt – amint az a fenti 78. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik – nem ütközik az említett cikkbe a Tanács azon lehetősége, hogy a felperes neve e jegyzékekbe való felvételének alapjául szolgálóktól eltérő indokokkal újból felvegye ezt a nevet ugyanezekbe a jegyzékekbe.
- 81 Ily módon – a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) követően – a Tanács érvényesen dönthetett úgy, hogy újból felveszi a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe, amint az a fenti 72. és 73. pontból kitűnik. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék ezen ítélet 93. pontjában jelezte, hogy a Tanács megsemmisítést tartalmazó ítéletben megállapított jogsértéseket orvosolhatja akként, hogy a felperessel szemben új korlátozó intézkedéseket fogad el. A Törvényszék egyebekben a fellebbezési határidő lejártáig fenntartotta az említett név e jegyzékekbe való eredeti felvételének joghatásait, hogy lehetővé tegye a Tanács számára, hogy megfelelő időben orvosolja az ezen ítéletben megállapított szabálytalanságokat és hogy elkerülje a felperessel szemben a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó, a jövőben esetlegesen elfogadott intézkedések hatékonyságának veszélyeztetését.
- 82 Márpedig a felperes nevét a szóban forgó jegyzékeken fenntartó megtámadott jogi aktusokban a Tanács eltérő kritériumokat alkalmazott és szintén eltérő indokokra támaszkodott. Egyrészt ugyanis a felperes nevének a jegyzékeken való fenntartásáról szóló határozat indokolása a szíriai rezsimmel fenntartott kapcsolattal, az abból való haszonhúzással és az annak támogatásával kapcsolatos kritériumon alapul a 2013/255 határozat 28. cikkének (1) bekezdése és a 36/2012 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alapján, valamint a 2013/255 határozat 27. cikkének (2) bekezdésében, 28. cikke (2) bekezdésének a) pontjában és a 36/2012 rendelet 15. cikke (1a) bekezdésének a) pontjában említett, a Szíriában tevékenykedő vezető üzletember minőséggel kapcsolatos kritériumon alapul. Másrészt mivel a felperes nevének a jegyzékeken való fenntartásáról szóló határozat alapjául szolgáló indok, azaz az, hogy „Szíriában tevékenykedő vezető üzletember, akinek a távközlési, a kőolaj- és a műanyagiparban vannak érdekeltségei. Közeli üzleti kapcsolatban áll Maher al-Aszaddal” a felperes tekintetében 2015. január 23-i hatállyal nem szerepel a 36/2012 rendeletben, a 363/2013 végrehajtási rendeletben és a 2013/255 határozatban, az nem képezte a Törvényszék általi felülvizsgálat tárgyát a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947).
- 83 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélet (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947) 93. pontjából kitűnik – a Tanácsnak egy újabb vizsgálat keretében lehetősége van arra, hogy jogilag megfelelő módon alátámasztott indokok alapján újból felvegye a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe. Ennélfogva a felperes nevének az említett jegyzékeken való fenntartásáról szóló, az eredeti felvétel során felhozottakkal azonos indokok alapján elfogadott határozat elegendő lehet az említett felvétel igazolásához, amennyiben a Tanács által felhozott bizonyítékok jogilag megfelelő módon támasztják alá az említett indokokat.
- 84 A felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács újabb állításai olyan tényeken, bizonyítékokon, illetve körülményeken alapulnak, amelyek nem megfelelő voltát a Törvényszék már megállapította a 2014. november 13-i „Kaddour I” ítéletben (T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947), meg kell állapítani, hogy ez a kérdés inkább a felperessel szemben felhozott indokok megalapozottságának,

következésképpen pedig a vitatott jogi aktus jogalapja jogszerűségének körébe tartozik. Ennélfogva ezt az érvelést mint hatástalant kell elutasítani, amennyiben azt a második jogalap alátámasztására hozták fel.

85 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, a nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapról

86 A felperes mindenekelőtt előadja, hogy a Tanács a nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét ugyanazon állítások – azaz a szíriai rezsim pénzügyi támogatása (lásd a fenti 5. pontot) – alapján tartotta fenn, mint amelyek nevének az e jegyzékekbe való eredeti felvételét igazolták. Ezután azzal érvel, hogy a Tanács nem terjesztett elő olyan bizonyítékokat, amelyek igazolnák a neve említett felvételének fenntartásával kapcsolatos indokok megalapozottságát. Végezetül vitatja, hogy ténylegesen vezető üzletember lenne Szíriában.

87 A Tanács vitatja a felperes érveit.

88 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága különösen azt követeli meg, hogy azon okok jogszerűségének felülvizsgálata keretében, amelyeken valamely meghatározott személy nevének a szankciókkal érintett személyek jegyzékeibe történő felvételére vagy azon való fenntartására vonatkozó határozat alapul, az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy e határozat kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott okok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen okok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett ok – megalapozottak-e (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119. pont).

89 Vitatás esetében az Unió hatáskörrel rendelkező hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott okok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó negatív bizonyítékot szolgáltatni. Szükséges, hogy a szóban forgó hatóság által szolgáltatott információk vagy bizonyítékok alátámasszák az érintett személlyel szemben felhozott okokat. Amennyiben ezen információk nem teszik lehetővé valamely ok megalapozottságának megállapítását, az uniós bíróság nem veszi figyelembe utóbbit a felvételre vagy a szóban forgó felvétel fenntartására vonatkozó határozat alátámasztásaként (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121–123. pont).

90 A Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően, a felvételre vonatkozó indokok megalapozottságával kapcsolatos értékelést a bizonyítékok nem elszigetelt módon, hanem azon összefüggésben történő vizsgálatával kell elvégezni, amelybe azok illeszkednek (2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-630/13 P, EU:C:2015:247, 51. pont; 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 50. pont).

91 Ezen túlmenően, a Szíriában fennálló helyzetre tekintettel a Tanács eleget tesz a rá háruló bizonyítási tehernek, ha az uniós bíróság előtt kielégítően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesét mutatja be, amely lehetővé teszi a pénzeszközei befagyasztására vonatkozó intézkedéssel érintett személy és a megdönteni kívánt rezsim közötti elégséges kapcsolat fennállásának megállapítását (2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-630/13 P, EU:C:2015:247, 53. pont).

- 92 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a felperes neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartása két eltérő indokon, azaz egyrészt vezető üzletember minőségén (a Szíriában tevékenykedő vezető üzletember kritériuma), másrészt pedig a Maher al-Aszaddal fenntartott szoros üzleti kapcsolatokon (a rezsimmel fennálló kapcsolat kritériuma) alapul. Ebből következik, hogy a felperes a megtámadott jogi aktusok szerint – kereskedelmi tevékenységei révén – hasznot húz ebből a rezsimből és támogatja azt (a rezsimmel fennálló kapcsolat és a rezsimből húzott haszon kritériuma).
- 93 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a fenti 35. és 36. pontban felidézetteknek megfelelően, a legutóbb a 2015/1836 határozattal módosított 2013/255 határozat 27. cikkének (2) bekezdése és 28. cikkének (2) bekezdése értelmében a korlátozó intézkedések alkalmazásának, következésképpen pedig a felperes neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének egyik jogi kritériuma az, ha ő Szíriában tevékenykedő vezető üzletember.
- 94 A 2013/255 határozat – jelen ügyben alkalmazandó – 27. cikke (3) bekezdésének és 28. cikke (3) bekezdésének megfelelően ugyan a Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberek nevét nem veszik fel a szóban forgó jegyzékbe, illetve nem tartják őket jegyzéken, amennyiben elegendő információ áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy nem, illetve már nem állnak kapcsolatban a szíriai rezsimmel, vagy nem gyakorolnak befolyást arra, vagy nem áll fenn velük kapcsolatban az intézkedések kijátszásának valós veszélye.
- 95 A felperes elsősorban azzal érvel, hogy a Tanács tévesen tartotta fenn nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét nevének az említett jegyzékekbe való eredeti felvételét igazoló okokkal – azaz a Maher al-Aszaddal fennálló partnerségével és a szíriai rezsim gazdasági támogatásával – azonos okokra támaszkodva.
- 96 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – amint az a fenti 82. és 83. pontból kitűnik – a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartásával kapcsolatos okok nem egyeznek meg nevének az említett jegyzékekbe való eredeti felvételével kapcsolatos okokkal. A „Szíriában tevékenykedő vezető üzletember, akinek a távközlési, a kőolaj- és a műanyagiparban vannak érdekeltségei. Közeli üzleti kapcsolatban áll Maher al-Aszaddal” okok ugyanis eltérnek az említett eredeti felvétel alapjául szolgáló okoktól. Ily módon nemcsak az e jegyzékekbe való felvétellel kapcsolatos kritériumok, hanem a Tanács által a felperessel szemben felhozott okok is módosultak egyrészt ezen eredeti felvétel, másrészt pedig a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvétele és az azokon való fenntartása között.
- 97 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartásáról szóló, az e név eredeti felvétele során felhozottakkal azonos okok alapján elfogadott határozat elegendő lehet az említett újbóli felvétel igazolásához, amennyiben a Tanács által felhozott bizonyítékok jogilag megfelelő módon támasztják alá az említett okokat (lásd analógia útján: 2014. november 13-i „Kaddour I” ítélet, T-654/11, nem tették közzé, EU:T:2014:947, 93. pont).
- 98 Ennélfogva el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a Tanács tévesen tartotta fenn nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvételét, nevének az említett jegyzékekbe való eredeti felvételét igazolókkal azonos okokra támaszkodva.
- 99 A felperes másodsorban azt állítja, hogy a Tanács nem terjesztett elő új vagy olyan bizonyítékokat, amelyek igazolnák a neve említett jegyzékekbe való felvételével kapcsolatos okoknak – különösen a Maher al-Aszaddal fennálló kapcsolatának és a szíriai rezsim támogatásának – a megalapozottságát.
- 100 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a 2016. október 26-i „Kaddour II” ítéletben (T-155/15, nem tették közzé, EU:T:2016:628) megállapította, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvételét igazolta, hogy a Tanács pontos és ellentmondásmentes valószínűsítő körülmények olyan összességét terjesztette elő, amely bizonyítható, hogy a felperes kapcsolatban áll a szíriai rezsim bizonyos kulcsfontosságú szereplőivel, köztük Maher al-Aszaddal.

- 101 Egyebekben a jelen ügyben megjegyzendő, hogy a Tanács – a felperes neve szóban forgó jegyzékeken való fenntartásának igazolása céljából – átadta a felperes képviselői számára a PESC/0049/16 – ST 9478/16 referenciaszámú, 2016. május 20-i COREU dokumentumot, valamint a 430/16–435/16 RELEX referenciaszámú dokumentumokat. Több, a nyilvánosság számára hozzáférhető információt tartalmazó dokumentumról van szó, amelyek célja pontosítani – a Tanács szerint – a felperest érintő általános és személyes kontextust. Konkrétan a 2016. május 20-i COREU dokumentum kifejti a felperessel szemben felhozott újabb indokokat, valamint az ezen indokolást alátámasztó információkat. Ezek az információk többek között a felperesre vonatkozó cikkeket közlő Washington Institute, Jamestown Foundation, WorldCrunch, *The New York Sun*, *Lebanon Wire*, *Middle East Transparent*, *Recherches sur le terrorisme*, *Shabab Kurd*, *Ya Libnan* és Syrian Democratic Union Organization honlapjaira mutató linkek. A 430/16–435/16 RELEX referenciaszámú dokumentumok a 2016. május 20-i COREU dokumentumban hivatkozott és a *Shabab Kurd*, a *Ya Libnan*, a Writtingcompany, a WorldCrunch és a Syrian Democratic Union Organization honlapján közzétett új újságcikkeket, valamint 2015 decemberében az Orbis által elkészített, egy gépjármű- és kisteherautó-szállító társaság pénzügyi kimutatását tartalmazzák.
- 102 Márpedig meg kell állapítani, hogy a szóban forgó dokumentumok – a felperes állításával ellentétben – több különböző, a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe való újbóli felvételének igazolását lehetővé tevő körülményeket képezőként a Törvényszék által a 2016. október 26-i „Kaddour II” ítéletben (T-155/15, nem tették közzé, EU:T:2016:628) vizsgáltaktól eltérő nyílt és nyilvános forrásból származó információkkal szolgálnak. Az említett dokumentumok és az említett újbóli felvétel alátámasztása céljából a Tanács által szolgáltatott dokumentáció között az egyetlen hasonlóság az, hogy ezek az információk megegyeznek azon körülmény tekintetében, hogy a felperes – Maher al-Aszad ügyeinek kezelése miatt – a szíriai vezető gazdasági réteg magjába tartozik, továbbá a tekintetben, hogy a szíriai rezsimmel tagadhatatlan kapcsolatai vannak, amennyiben kereskedelmi és szakmai tevékenységei révén meghatározó befolyást gyakorol e rezsim vezetőinek belső körére.
- 103 Különösen a következőket kell megjegyezni:
- először is a 433/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a Writtingcompany blogon 2005. március 27-én közölt, egy libanoni bank csődjével kapcsolatos cikk a felperest „Lt. Col. Maher al-Aszad [Maher al-Aszad alezredes] vezető tisztviselőjeként (officer manager)” határozza meg. Ugyanígy, a 431/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a *Ya Libnan* honlapján 2013. február 9-én közölt cikk állítása szerint „Maher egyik 2,5 millió dolláros b[e]jr[ú]ti lakását ingyenesen engedtek át Maher vezető tisztviselőjének, Khaled Kaddournak”;
 - ezután, a 432/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a WorldCrunch honlapján 2015. november 26-án közölt cikk állítása szerint „[a] szíriai oligarchák klánjába Maher [A]-Aszad, az elnök testvére, valamint kiszolgálói, Mohamad Hamcho, Samer Debs és Khaled Kaddour is beletartoznak”, továbbá hogy „[á]llami támogatás ellenében ezek az üzletemberek nyereségeik egy részét átengedik”;
 - egyebekben a 430/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a *Shabab Kurd* honlapján 2012. március 27-én közölt cikk „Maher al-Aszad gazdasági magáncsoportosulásába” tartozó tagok listájára utal, a felperest pedig „Maher al-Aszad jobbkezeként” írja le. Ebben a cikkben azt is jelzik, hogy a felperesnek „[m]űanyaggyára és egy, a hadsereggel kapcsolatos külső pályázati eljárásokra szakosodott vállalkozása van”;
 - ezen túlmenően, a 434/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a Syrian Democratic Union Organization honlapján 2015. június 3-án közölt, a „Maher al-Aszad új szíriai maffiája” címet viselő cikk állítása szerint „ami a Maher al-Aszaddal kapcsolatba hozható, Szírián kívüli korrupciót illeti, az Mirza Nitham Eddinen és sógorán, Khaled Nasser Kaddouron keresztül zajlott, ők képezték a Maher al-Aszad külföldi ügyeit »kezelő szervezetet«”;

- végezetül a 435/16 RELEX referenciaszámú dokumentum az Ayman Jaber tulajdonában lévő és 2010-ben alapított gépjármű- és kisteherautó-szállító társaság 2015 decemberében az Orbis által elkészített pénzügyi kimutatását tartalmazza, amely társaságban a felperes jelentős részesedéssel, azaz e társaság részvényeinek 40%-ával rendelkezik.
- 104 Következésképpen meg kell állapítani, hogy – a felperes állításával ellentétben – a Tanács a jelen eljárás keretében olyan új dokumentumokat hozott fel, amelyek relevánsnak bizonyultak a felperes neve szóban forgó jegyzékeken való fenntartásával kapcsolatos okok alátámasztásához.
- 105 A felperes harmadsorban vitatja a szóban forgó dokumentumokban szereplő információk valóságtartalmát, és előadja, hogy ezek a dokumentumok nem rendelkeznek bizonyító erővel.
- 106 E tekintetben mindenekelőtt megjegyzendő, hogy a felperes vitatja a szóban forgó dokumentumokban szereplő információk valóságtartalmát, ugyanakkor a keresetlevélhez csatolt saját nyilatkozatán kívül semmiféle olyan információval nem szolgál, amely alátámaszthatná ezt az állítást.
- 107 Ezután, a Tanács által szolgáltatott információk megbízhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bíróság és a Törvényszék tevékenységét a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve szabályozza, és a benyújtott bizonyítékok értékelésének egyetlen kritériuma a bizonyítékok hitelességében rejlik. Ezenfelül, valamely dokumentum bizonyító erejének értékelésekor ellenőrizni kell az abban szereplő információ valószerűségét, és figyelembe kell venni többek között a dokumentum eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, és meg kell vizsgálni, hogy a tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 27-i Shell Petroleum és társai kontra Bizottság ítélet, T-343/06, EU:T:2012:478, 161. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 108 Márpedig meg kell állapítani, hogy – amint az a fenti 101. pontból kitűnik – minden egyes, nyilvánosan hozzáférhető digitális információforrás különböző információkat tartalmaz, és hogy mindezen források egyeznek lényegében a tekintetben, hogy a felperest – kereskedelmi tevékenységei és Maher al-Aszad ügyeinek kezelése miatt – a szíriai vezető gazdasági réteg magjába tartozó személyként írják le, aki ily módon hasznot húz a szíriai rezsimből, különösen a jelenlegi polgári háborús kontextusban. Egyebekben meg kell állapítani, hogy ezeket a dokumentumokat eltérő időpontokban és – bizonyos cikkek esetében – még a szíriai válság kialakulása előtt közzétették, valamint hogy a felperest már ebben a szakaszban a Maher al-Aszaddal kapcsolatban álló személynek tekintették.
- 109 Végezetül, ezek a dokumentumok nemcsak a Törvényszék által a 2016. október 26-i „Kaddour II” ítéletben (T-155/15, nem tették közzé, EU:T:2016:628) olyan konkrét és egybehangzó valószínűsítő körülményekként figyelembe vett információkat támasztották alá, amelyek bizonyíthatják, hogy a felperes kapcsolatban áll a szíriai rezsím bizonyos kulcsfontosságú szereplőivel, köztük Maher al-Aszaddal, hanem olyan újabb és naprakész információkkal is szolgáltak, amelyek igazolhatják a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását.
- 110 Többek között ugyanis a 430/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a Shabab Kurd honlapján 2012. március 27-én közzétett cikk leírja a felperes némely kereskedelmi tevékenységét, többek között azt, hogy „műanyaggyára és egy, a hadsereggel kapcsolatos külső pályázati eljárásokra szakosodott vállalkozása van”. Egyebekben a 434/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz egy, a Syrian Democratic Union Organization honlapján 2015. június 3-án közzétett cikk hangsúlyozza a felperes és Mirza Nitham Eddin közötti üzleti és rokoni kapcsolatot, azaz azt, hogy a felperes ezen utóbbi sógora, amely kapcsolatot egyébként maga a felperes is elismer a keresetlevélben. Ráadásul ebben az utóbbi cikkben jelzik, hogy a felperes kezeli Maher al-Aszad külföldi ügyeit. Ezen túlmenően, a 435/16 RELEX referenciaszámú dokumentum, azaz az Orbis által 2015 decemberében elkészített pénzügyi kimutatás kiemeli, hogy a felperes jelentős részesedéssel rendelkezik egy, A. Jaber tulajdonában lévő és 2010-ben alapított gépjármű- és kisteherautó-szállító társaságban, és hogy A. Jaber olyan szíriai üzletember, akinek nevét szintén felvették a szóban forgó jegyzékekbe, amit a

2016. október 26-i Jaber kontra Tanács ítélet (T-154/15, nem tették közzé, EU:T:2016:629) nem kérdőjelezte meg. E tekintetben a felperes annak állítására szorítkozik – anélkül, hogy tagadná részvételét, és anélkül, hogy bármiféle ezzel ellentétes bizonyítékot előterjesztene –, hogy ez a társaság soha nem működött és nem is végzett kereskedelmi műveleteket. Ennélfogva semmi alapján nem lehet megkérdőjelezni ezen információk megbízhatóságát.

- 111 Ebből következik, hogy a felperesnek az e dokumentumokban szereplő információk valóságtartalmának és e dokumentumok megbízhatóságának megkérdőjelezésére vonatkozó érvelését mint megalapozatlant kell elutasítani.
- 112 A felperes negyedsorban a nevének a szóban forgó jegyzékekbe való felvétele fenntartásának okaival kapcsolatban a Tanács által felhozott állításokat vitatja, és a keresetlevélhez csatolt, saját nyilatkozatának kivonataira támaszkodik. Arra is kéri a Törvényszéket, hogy „teljes egészében vizsgálja meg az előterjesztett bizonyítékokat”.
- 113 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy bár a keresetlevél szövegének egyes pontjait alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, más – akár a keresetlevélhez csatolt – beadványokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a keresetlevél lényeges elemeinek hiányát. Nem a Törvényszéknek kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat, amelyek meglátása szerint a kereset alapját képezhetik, e mellékleteknek tisztán bizonyító és kiegészítő szerepük van (lásd: 2008. május 19-i TF1 kontra Bizottság végzés, T-144/04, EU:T:2008:155, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2012. október 25-i Arbos kontra Bizottság ítélet, T-161/06, nem tették közzé, EU:T:2012:573, 23. pont).
- 114 Következésképpen a Törvényszék a felperes nyilatkozatának kizárólag a keresetlevélben kifejezetten említett és elemzett kivonatait fogja vizsgálni, a nyilatkozatra való teljes hivatkozásokat elfogadhatatlannak kell tekinteni.
- 115 A nyilatkozatnak a keresetlevélben említett és elemzett kivonatait illetően a felperes mindenekelőtt előadja, hogy semmiféle szakmai és kereskedelmi kapcsolatban nem áll Maher al-Aszaddal, valamint hogy soha nem támogatta és nem is kapott politikai pozíciót a kormányban. Ezután előadja, hogy „korábbi” vagyona és kereskedelmi érdekltségei nem a szíriai rezsim által biztosított előnyökből vagy kedvezményekből, hanem (a kiváltképpen a dohányágazatban eszközölt) saját vállalkozói törekvéseiből erednek. Vitatja továbbá a távközlési, a kőolaj- és a műanyagiparban folytatott állítólagos tevékenységeinek valóságtartalmát. Egyebekben előadja, hogy soha nem kötött szerződéseket a kormánnyal, és nem is végzett megbízási díjjal járó ügyleteket. Végezetül, állítása szerint most már nem vezető üzletember, mivel kereskedelmi érdekltségei a háború kezdete óta megsemmisültek. Nyilatkozatának alátámasztására olyan fényképek másolatait terjeszti elő, amelyek dohánygyárának megsemmisülését hivatottak bizonyítani.
- 116 E tekintetben a felperes mindössze saját nyilatkozatát, valamint rossz minőségű fekete-fehér fényképek másolatait nyújtja be, amely utóbbiak valami olyasmit ábrázolnak, ami egy megsemmisült épületnek tűnik, a felperes ugyanakkor nem terjeszt elő semmiféle olyan elemet, amely megkérdőjelezhetné a Tanács állításait, és azokat a dokumentumokat, amelyekre a Tanács a jelen ügyben támaszkodott. A felperes ugyanis benyújthatott volna alapító okiratokat, szerződéseket vagy más dokumentumokat, amelyek igazolják kereskedelmi vagy szakmai tevékenységeit, avagy akár bármely tevékenység megszüntetését. Egyebekben meg kell állapítani, hogy ez a – magától a felperestől származó – nyilatkozat pusztán gyenge bizonyító erővel rendelkezik.
- 117 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes nem szolgált semmiféle olyan elemmel, amely megkérdőjelezhetné a neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartása tekintetében felhozott okok megalapozottságát. Éppen ellenkezőleg: írásbeli beadványaiban elismerte, hogy a háború kitörése előtt vezető üzletember volt Szíriában.

- 118 Ezen túlmenően – a fenti 101., 103., 109. és 110. pontban jelzetteknek megfelelően – a Tanács egy sor, különféle eredetű dokumentumot nyújtott be, amely bizonyíthatja, hogy a felperes kapcsolatban állt az uralkodó szíriai rezsimmel, ami igazolta nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását.
- 119 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Tanács – 2016. május 30-i és július 26-i levelében – a felperes képviselői számára megküldte a felperes neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartásával, valamint az e felvétel alapjául szolgáló indokolás módosításával kapcsolatos új dokumentumok és információk (a PESC/0049/16 – ST 9478/16 referenciaszámú, 2016. május 20-i COREU dokumentum és a 430/16–435/16 RELEX referenciaszámú dokumentumok) másolatát (a fenti 25. és 27. pont). Ez az új dokumentáció tartalmazza egyfelől a felperes neve említett jegyzékekbe való újbóli felvételének igazolása céljából a Tanács által felhozott indokok alátámasztása tekintetében a 2016. október 26-i „Kaddour II” ítéletben (T-155/15, nem tették közzé, EU:T:2016:628) megfelelőnek minősített körülményeket (lásd a fenti 101., 103. és 110. pontot) illetően a felperesre vonatkozó új körülményeket és új információkat, másfelől pedig azokat az információkat, amelyek alátámasztják az említett újbóli felvétel során a Tanács által már ismertetett körülményeket.
- 120 A Tanács egyebekben az ellenkérelemhez más, különféle forrásokból származó újságcikkeket is csatolt. Ezekben a cikkekben az szerepel, hogy a szíriai gazdasági elitet javarészt a Bachar Al-Aszad által kiválasztott vállalkozók és tágabb családi köre alkotja, valamint hogy ez az elit a rezsim nyújtotta kedvezményekből húzott hasznot. Ily módon meg kell állapítani, hogy helytálló volt, hogy a Tanács nem a vitatott jogi aktusok utólagos indokolása céljából, hanem az annak bizonyítását lehetővé tevő körülményeként vette figyelembe ezeket a tényezőket, hogy – az e jogi aktusok elfogadásának kontextusára tekintettel – azok indokolása megfelelő volt (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 62. pont).
- 121 Ily módon meg kell állapítani, hogy e dokumentumok összessége a 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet (C-630/13 P, EU:C:2015:247, 52. pont) értelmében vett olyan valószínűsítő körülmények összességét képezi, amely a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartását is igazolhatja.
- 122 A fentiekből következik, hogy a Tanács – a fenti 91. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett – pontos és ellentmondásmentes valószínűsítő körülmények összességét terjesztette elő, amely alapján bizonyítani lehet, hogy a felperes kapcsolatban áll a szíriai rezsim bizonyos kulcsfontosságú szereplőivel, köztük Maher al-Aszaddal. Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a felperes neve szóban forgó jegyzékeken való fenntartásának alapjául szolgáló második ok megfelelően alátámasztott volt.
- 123 Egyebekben a korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint – tekintettel azok megelőző jellegére – amennyiben az uniós bíróság úgy véli, hogy az említett indokok legalább egyike kellően pontos és konkrét, alá van támasztva, valamint hogy önmagában elegendő alapot képez e határozat alátámasztásához, az a körülmény, hogy a többi indok nem ilyen, nem igazolhatja az említett határozat megsemmisítését (2013. november 28-i Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 124 A jelen ügyben – mivel a felperes neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartásával kapcsolatos második okot, azaz a Maher al-Aszaddal fenntartott szoros üzleti kapcsolatait a Tanács helytállóan állapította meg, és mivel az a 2013/255 határozat 28. cikkének (1) bekezdésében és a 36/2012 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított jogi kritérium értelmében megfelelő jogalapot képez – az első ok megalapozottságát nem kell vizsgálni.
- 125 Ugyanakkor – pusztán mellékesen – meg kell állapítani, hogy a Tanács új körülményeket is előterjesztett, amelyek célja annak bizonyítása, hogy a felperes vezető üzletember, különösen az azzal kapcsolatos körülményt, hogy a felperesnek műanyaggyára és egy, a hadsereggel kapcsolatos külső

pályázati eljárásokra szakosodott vállalkozása van, valamint az azzal kapcsolatos körülményt, hogy a szóban forgó jegyzékekbe szintén felvett vezető üzletemberrel, A. Jaberrel közös gépjárműszállító társaság tőkéjében 40%-os részesedéssel rendelkezik. A felperes ráadásul a keresetlevélhez mellékelt nyilatkozatában maga is elismerte, hogy Szíriában a háború kitörése előtt vezető üzletember volt, de nem terjesztett elő olyan információt, amely alapján úgy lehetne tekinteni, hogy már nem ez a helyzet.

- 126 Márpedig – amint az a 2013/255 határozat 27. cikkének (3) bekezdéséből és 28. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik – a vezető üzletemberek nevét nem veszik fel a személyeknek az említett határozat I. mellékletében foglalt jegyzékébe, illetve nem tartják őket jegyzéken, amennyiben elegendő információ áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy nem, illetve már nem állnak kapcsolatban a rezsimmel, vagy nem gyakorolnak befolyást arra, vagy nem áll fenn velük kapcsolatban az intézkedések kijátszásának valós veszélye. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes nyilatkozatától eltekintve – amely a fenti 116. pontban jelzetteknek megfelelően nem tekinthető megfelelő bizonyítéknak – az ügy irataiból nem tűnik ki, hogy a felperes már nem áll kapcsolatban a rezsimmel, következésképpen a Tanács nem követett el hibát, amikor az említett rendelkezésekben megállapított, „vezető üzletember” kritérium alapján felvette a felperes nevét a szóban forgó jegyzékekbe.
- 127 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a legutóbb a 2015/1836 határozattal módosított 2013/255 határozat 27. cikkének (2) bekezdésében és 28. cikkének (2) bekezdésében előírt intézkedések „Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberekre”, valamint „az I. mellékletben felsorolt [...], velük összefüggésbe hozható személyekre” vonatkoznak. Márpedig mivel egyrészt – amint az a 2016. október 26-i Jaber kontra Tanács ítéletből (T-154/15, nem tették közzé, EU:T:2016:629, 109. pont) kitűnik – a Tanács elegendő elemet terjesztett elő annak megállapításához, hogy A. Jabert helytállóan vették fel a szóban forgó jegyzékekbe, másrészt pedig – amint az a jelen ügyben a Tanács által előterjesztett elemekből kitűnik – a felperes kapcsolatban áll A. Jaberrel, K. Kaddour – a 2015/1836 határozat 27. cikkének (2) bekezdése és 28. cikkének (2) bekezdése értelmében – kapcsolatban állhat a rezsimmel. Ezen túlmenően az ügy egyik irata sem kérdőjelezheti meg ezt a megállapítást. Éppen ellenkezőleg – a fent jelzetteknek megfelelően – a felperes kapcsolatban áll A. Jaberrel, amennyiben egy szállítási társaság tőkéjében mindketten 40%-os többségi részesedéssel rendelkeznek.
- 128 A fenti megfontolásokra tekintettel a nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik, az alapvető jogoknak és az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalapról

- 129 A felperes egyrészt azzal érvel, hogy a szóban forgó jegyzékekbe való eredeti felvételének megsemmisítését követően nevének az e jegyzékeken való fenntartása jó hírre és tulajdonhoz való joga tiszteletben tartásához való, az Alapjogi Charta 7. és 17. cikkében, illetve az EJEE 1. és 8. cikkében garantált jogainak megsértését képezi. Másrészt előadja, hogy a vele szemben hozott intézkedések aránytalanok, mivel először is a Tanács nem tudta bizonyítani az e tekintetben hivatkozott okok megalapozottságát, másodsorban, ezek az intézkedések semmilyen hatással nem lesznek a szíriai rezsimre, tekintettel arra, hogy ő annak nem tagja és nem rendelkezik befolyásos pozícióval, harmadszor pedig az említett intézkedések tényleges kárt okoztak neki és családjának.
- 130 A Tanács vitatja a felperes érveit.
- 131 Ami elsősorban a felperes által előadott, a tulajdonhoz való jogának megsértésére alapított érvet illeti, meg kell állapítani, hogy ez a jog az uniós jog általános elvei közé tartozik és azt az Alapjogi Charta 17. cikke rögzíti (lásd: 2013. szeptember 13-i Makhoul kontra Tanács ítélet, T-383/11, EU:T:2013:431, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 132 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanakkor a tulajdonhoz való jog az uniós jogban nem élvez abszolút védelmet. Következésképpen ezen alapvető jog gyakorlása korlátozásoknak vethető alá, azzal a feltétellel, hogy e korlátozások ténylegesen az Unió által elérni kívánt közérdekű céloknak felelnek meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelentenek aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely épp az ily módon biztosított jogok tartalmát veszélyeztetné (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 121. pont; 2015. június 25-i Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, T-95/14, EU:T:2015:433, 59. pont [nem tették közzé]).
- 133 Ebből következik, hogy – tekintettel Szíriában a polgári lakosság védelmének elsődleges fontosságára – a tulajdonhoz való jog felperes által hivatkozott korlátozásai nem aránytalanok (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2013. szeptember 13-i Makhlouf kontra Tanács ítélet, T-383/11, EU:T:2013:431, 106. pont), annál is inkább, mivel a 2013/255 határozat és a 36/2012 rendelet előír bizonyos kivételeket, amelyek lehetővé teszik a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek és szervezetek számára, hogy fedezzék az alapvető kiadásokat.
- 134 A 2013/255 határozat és a 36/2012 rendelet ugyanis előírja azt a lehetőséget, hogy engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök felhasználását alapvető szükségletek fedezésére vagy bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére, különleges jogosítványokat biztosítsanak pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek vagy más gazdasági erőforrások befagyasztásának feloldására, és hogy időszakonként felülvizsgálják e jegyzékek összetételét, hogy azokat a személyeket és szervezeteket, akik, illetve amelyek már nem felelnek meg a szóban forgó jegyzékeken való szereplés feltételeinek, töröljék azokról (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 13-i Makhlouf kontra Tanács ítélet, T-383/11, EU:T:2013:431, 102. és 105. pont).
- 135 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes soha nem hivatkozott arra, hogy a befagyasztott pénzeszközei összességéhez vagy azok egy részéhez hozzá kellene férnie.
- 136 Ezt az érvet tehát el kell utasítani.
- 137 Ami másodsorban a felperes által a jó hírnévhez való jogának megsértésére alapított érvet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy ez a jog nem abszolút jog, és annak gyakorlása az Unió által kitűzött közérdekű célok által igazolt korlátozások tárgyát képezheti. Így minden gazdasági vagy pénzügyi jellegű korlátozó intézkedés fogalmilag olyan következményekkel jár, amelyek kihatással vannak az érintett személy vagy szervezet tulajdonhoz való jogára és a jó hírnévhez való jogára, és amelyek ezáltal ez utóbbinak kárt okoznak. A szóban forgó korlátozó intézkedések által követett célkitűzések jelentősége azonban igazolhatja az érintett személyek vagy szervezetek tekintetében a hátrányos következményeket, még akkor is, ha azok jelentősek (lásd ebben az értelemben: 2015. március 25-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, T-563/12, EU:T:2015:187, 115. pont).
- 138 Egyebekben és mindenestre meg kell állapítani, hogy – amint arra a Tanács rámutatott – a felperes semmiféle olyan elemet nem terjeszt elő, amely bizonyíthatná, hogy a vele szemben hozott intézkedések sérelmet okoztak jóhírnevében, következésképpen pedig el kell utasítani a felperes állításait.
- 139 Ami harmadsorban a felperes által az arányosság elvének a megsértésére alapított érvet illeti, az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az arányosság elve az uniós jog általános elvei közé tartozik, és megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéken (2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 122. pont; 2015. június 25-i Iranian Offshore

Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, T-95/14, EU:T:2015:433, 60. pont [nem tették közzé]; 2017. március 14-i Bank Tejarat kontra Tanács ítélet, T-346/15, [nem tették közzé] EU:T:2017:164, 149. pont).

- 140 Kétségtelen, hogy a felperes jogait a vele szemben hozott korlátozó intézkedések bizonyos mértékben korlátozzák, amennyiben például külön felhatalmazás nélkül nem rendelkezhetnek az esetlegesen az Unió területén lévő pénzeszközökkel, és nem utalhatják át pénzeszközöket az Unióra. A felperesre irányuló intézkedések továbbá adott esetben bizonyos mértékű gyanakvást vagy bizalmatlanságot válthatnak ki partnereiben és ügyfeleiben.
- 141 Mindazonáltal a harmadik jogalap vizsgálatából kitűnik, hogy a Tanács helytállóan tartotta fenn a felperes nevét a szóban forgó jegyzékeken arra támaszkodva, hogy a felperes szakmai kapcsolatban áll a rezsim kulcsfontosságú szereplőivel, többek között Maher al-Aszaddal. Emiatt a felperesnek Szíriában tevékenykedő vezető üzletembernek kell minősülnie.
- 142 A felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartásáról szóló határozat, amennyiben az a felperesnek – a Maher al-Aszaddal fenntartott szoros üzleti kapcsolatokon, következésképpen pedig a rezsim támogatásán keresztül – a szíriai rezsimmel fennálló kapcsolattal összefüggő kritériumon alapul, alkalmas a korlátozó intézkedések Tanács által elfogadott politikájával elérni kívánt közérdekű célkitűzésnek, azaz a több ezer polgár életét követelő, a Szíria polgári lakosságával szemben gyakorolt elnyomás felszámolásának a megvalósítására. Ez a célkitűzés illeszkedik az Unió külső tevékenységére vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatos EUSZ 21. cikkben előírt, a nemzetközi béke és biztonság fenntartásával kapcsolatos erőfeszítések általános keretébe, következésképpen pedig jogszerű.
- 143 A felperes neve szóban forgó jegyzékeken való fenntartásának állítólagosan aránytalan jellegét illetően emlékeztetni kell arra – amint az a fenti 133. és 134. pontból kitűnik –, hogy a módosított 2013/255 határozat 28. cikkének (6) bekezdése előírja azt a lehetőséget egyrészt, hogy engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök felhasználását alapvető szükségletek fedezésére vagy bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére, másrészt pedig hogy különleges jogosítványokat biztosítsanak pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek vagy más gazdasági erőforrások befagyasztásának feloldására (lásd analógia útján: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 364. pont; 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 127. pont).
- 144 Ezen túlmenően figyelembe kell venni, hogy a felperes nevének a szóban forgó jegyzékeken való fenntartása nem minősíthető aránytalannak a potenciálisan korlátlan jellege miatt. E további szerepeltetés ugyanis időszakos (legalább éves) felülvizsgálat tárgyát képezi annak biztosítása érdekében, hogy azokat a személyeket és szervezeteket, akik, illetve amelyek már nem felelnek meg a vitatott jegyzékeken való szereplés feltételeinek, töröljék azokról (lásd analógia útján: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 365. pont; 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet, C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 129. pont).
- 145 A felperes neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartása miatt a felperesnek okozott és az általa hivatkozott azon károkat illetően, amelyek miatt vállalkozásai megsemmisültek, és az ő és a családja élete veszélyben van, meg kell állapítani mindenekelőtt, hogy a felperes kereseti kérelmeiben nem terjesztett elő az e károk megtérítése iránti kérelmet.
- 146 E tekintetben és mindenestre ezután meg kell állapítani, hogy az állítólagos károk bizonyítása céljából a felperes a saját nyilatkozatának, valamint rossz minőségű fekete-fehér fényképek másolatainak benyújtására szorítkozott, amely utóbbiak valami olyasmit ábrázolnak, ami egy megsemmisült épületnek tűnik. A felperes által előterjesztett bizonyítékok ily módon nem elegendőek az említett károk fennállásának bizonyítására.

- 147 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott jogi aktusokkal elérni kívánt célkitűzések jelentősége igazolhatja, hogy azok a felperes számára akár jelentős mértékben hátrányos következményekkel járhatnak anélkül, hogy ez érintené a jogszerűségüket (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EU:T:2014:93, 191. pont).
- 148 Ebből következik, hogy figyelemmel a nemzetközi béke és biztonság fenntartásának elsődleges fontosságára, a felperes tulajdonhoz és jó hírnévhez való jogában a megtámadott jogi aktusok által esetlegesen okozott korlátozásokat közérdekű célkitűzés igazolja, és azok az elérni kívánt célokra figyelemmel nem aránytalanok.
- 149 A fenti megfontolásokra tekintettel, a negyedik, az alapvető jogoknak és az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapról

- 150 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azzal, hogy a neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartását ugyanolyan módon kezelte, mint M. Hamcho és A. Jaber neve említett jegyzékekbe való felvételének fenntartását. E tekintetben előadja, hogy az említett elv nemcsak azt vonja maga után, hogy a hasonló helyzeteket ugyanúgy kezelték, hanem azt is, hogy az eltérő helyzeteket eltérően kezeljék. Álláspontja szerint igaz ugyan, hogy ugyanahhoz a jogi képviselőhöz fordult, mint M. Hamcho és A. Jaber, ez nem változtat azon, hogy a vele szemben felrótt tények és szakmai helyzete teljes mértékben eltérnek az utóbbiakkal szemben felrótt tényektől és az ő szakmai helyzetüktől.
- 151 A Tanács vitatja a felperes érveit.
- 152 Az ítélkezési gyakorlat értelmében az egyenlő bánásmód elve, mely alapvető jogelv, tiltja, hogy összehasonlítható helyzeteket különbözően kezeljenek, vagy hogy különböző helyzeteket egyenlően kezeljenek, hacsak objektíve nem igazolt az ilyen bánásmód (2009. október 14-i Bank Mellī Iran kontra Tanács ítélet, T-390/08, EU:T:2009:401, 56. pont).
- 153 A jelen ügyben megjegyzendő, hogy – amint azt a Tanács az ellenkérelmében előadta – a felperes konkrét bizonyítékokon alapuló egyéni értékelést követően került a vitatott intézkedések hatálya alá. Azok az okok és bizonyítékok ugyanis, amelyekre a Tanács a felperes neve szóban forgó jegyzékekbe való felvételének fenntartása céljából támaszkodott, eltérnek azoktól az okoktól és bizonyítékoktól – amint azt a felperes is elismerte –, amelyekre az említett intézmény M. Hamcho és A. Jaber neve említett jegyzékekbe való felvételének fenntartása céljából támaszkodott. Vitathatatlan, hogy e három személy nevét a kereskedelmi tevékenységeik miatt vették fel ezekbe a jegyzékekbe, mivel – noha tevékenységeik eltérőek – hasznot húznak a szíriai rezsimből és támogatják azt (a Szíriában tevékenykedő vezető üzletemberekkel kapcsolatos kritérium). Semmi nem mutat azonban arra, hogy a Tanács a felperes helyzetét azonosan kezelte M. Hamcho és A. Jaber helyzetével.
- 154 Ennélfogva a jelen jogalapot mint megalapozatlant kell elutasítani.
- 155 Ennélfogva az ötödik jogalapot, következésképpen pedig a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 156 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Tanács költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék Khaled Kaddourt kötelezi a saját költségeinek, valamint az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeknek a viselésére.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. május 31-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	1
A felperes nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékeibe való eredeti felvételéről ..	2
A felperes nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékeibe való újbóli felvételéről és az e jegyzékeken való fenntartásáról	4
Az eljárás és a felek kérelmei	5
A jogkérdésről	6
Az első, a hatáskörrel való visszaélésre, továbbá a megfelelő ügyintézés, a jogerő és a jogbiztonság elvének, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jognak a megsértésére alapított jogalapról	7
Az első, a hatáskörrel való visszaélésre alapított kifogásról	7
A második, a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított kifogásról	8
A harmadik, a hatékony jogorvoslathoz való jognak, valamint a jogerő és a jogbiztonság elvének a megsértésére alapított kifogásról	10
A második, az EUMSZ 266. cikk megsértésére alapított jogalapról	12
A harmadik, a nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapról	14
A negyedik, az alapvető jogoknak és az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalapról	20
Az ötödik, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére alapított jogalapról	23
A költségekről	23